

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/179/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209896
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5312209896.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Návrh z a m i e t a.

II. Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom trov preddavkovaných štátom sumu 5,73 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP sa súd cítil byť viazaný týmto predmetom sporu:

Navrhovateľ v návrhu zo dňa 27.9.2012 žiadal, aby mu odporkyňa nahradila škodu vo výške 175 € a nemajetkovú ujmu vo výške 553,20 €. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v prietahoch v konaní (o návrhu na zámenu exekútorov nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote 30 dní, ale s omeškaním 306 dní).

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške.

Skutočná škoda vo výške 175 € vznikla navrhovateľovi tým, že bol úspešným účastníkom konania na základe notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade G. G. U. J. Y. zo dňa 13.8.2004 - N 1817/2004, Nz 64484/2004, v ktorej povinná prostredníctvom D.. X. U. na základe vyhlásenia o uznaní záväzku uznala záväzok čo do základu i čo do výšky. Povinnou bola A. Y.. Záväzok vyplýval z úverovej zmluvy č. 5250293. Úver bol poskytnutý vo výške 5 000 Sk. Úver a poplatok predstavujú 4 950 Sk, táto suma sa bude úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 26.4.2004 do zaplatenia. Celý dlh pozostáva z nesplateného úveru, poplatku z úveru, trov právneho zastúpenia a trov za spísanie notárskej zápisnice. V bode 4 povinná vyhlásila, že dlh v celkovej výške 8 152 Sk s úrokom z omeškania 0,25 % denne od 26.4.2004 do zaplatenia uznáva a zaplatí do 23.8.2004. V prípade nezaplatenia súhlasí s exekúciou. V exekučnom konaní proti povinnej A. Y., nar. X.X.XXXX, Ex 1049/2004, 13Er/612/2004 navrhovateľ svoju pohľadávku voči povinnej nemohol vymôcť, pretože mu to znemožnil nesprávny úradný postup súdu.

Majetkovú škodu 175 € žiadal ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky. Na správu pohľadávky prostredníctvom

pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému žiadal sumu 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému 40 €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 €. Na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, urgencie, poštovné, telekomunikačné výdaje 15 €. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora a dodržal by zákonom stanovenú dobu.

V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj nemajetkovú ujmu vo výške 553,20 €. Výpočet uskutočnil alikvótnym pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie rozhodnutia ústavného súdu, teda 663,88 € ročne deleno 12 mesiacov = 55,32 € za mesiac. Exekučný súd bol nečinný viac ako 306 dní. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal navrhovateľ z analógie prijatej ústavným súdom, podľa ktorého rozhodnutia pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000 Sk, t.j. pribl. 663,88 € (nález ústavného súdu III ÚS 203/2006). Nemajetkovú ujmu žiadal za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania, rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivosť a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky. Všetko v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu.

Odporkyňa uviedla, že návrh má vady, je neurčitý, zmätočný. Navrhla postup podľa § 43 ods. 1, 2 OSP, odmietnutie podania.

Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola odporkyni doručená dňa 23.4.2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré navrhovateľ na výzvu odporkyne v stanovenej lehote neodstránil, preto odporkyňa nepovažuje nárok za predbežne prejednaný.

Z uvedených dôvodov odporkyňa nenahradila navrhovateľovi škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednania nároku.

Vo veci samej odporkyňa navrhla návrh zamietnuť ako nedôvodný, nepreukázaný. Navrhovateľ má dôkazné bremeno za výsledok sporu, za svoje tvrdenia v návrhu, ktoré v celom rozsahu presúva na súd.

Tvrdené prieťahy a nezákonný úradný postup súdu v konaní nemožno konštatovať s poukazom na Nález Ústavného súdu SR III-ÚS/69/2011-25 zo dňa 3.5.2011 („každý nech si stráži svoje právo“). Navrhovateľ nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Odporkyňa má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prieťahy v konaní. Prieťahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Odporkyňa poukázala aj na to, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prieťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania sama o sebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I.ÚS 476/2012, IV.ÚS 92/04, III.ÚS 168/05, II.ÚS 93/03). Odporkyňa poukázala na to, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1.6.2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. Pri žiadostiach doručených súdu po 1.6.2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky

rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1.6.2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkoch nemožno považovať za prieťah v konaní.

Odporkyňa poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, navrhovateľ nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prieťahov v konaní, ale len z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa navrhovateľa spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov) z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR 2Cdom 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Odporkyňa zároveň vznesla námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. K tvrdenému nesprávne úradnému postupu došlo pred marcom 2009, ku dňu podania žaloby 27.9.2012 uplynula 3-ročná premlčacia lehota.

Namietla, že navrhovateľ nepreukázal vznik a výšku škody, nevymožiteľnosť pohľadávky. Pokiaľ uplatňuje nemajetkovú ujmu, nemožno stotožňovať kritéria nemajetkovej ujmy pre fyzické osoby s kritériami nemajetkovej ujmy pre právnické osoby. Škodu navrhovateľ presvedčivo nevyčíslil, nezdôvodnil. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve navrhovateľ koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprímerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa.

Odporkyňa uviedla, že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.). Tento stav si zavinil samotný navrhovateľ spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. K tvrdenému nesprávne úradnému postupu, prieťahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Právomoc Okresného súdu v Čadci na konanie a rozhodnutie podľa § 8 OSP a § 15, 16 zákona č. 514/03 Z.z. je daná. Súd konanie nezastavil podľa § 103, § 104 ods. 1 prvá veta OSP. Ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 OSP uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti nadriadenému súdu. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby. Pre posúdenie právomoci súdu je právne irelevantné, že navrhovateľ neodstránil vady žiadosti o predbežné prejednanie nároku v stanovenej lehote (§ 16 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z.: „Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.“). Na Okresný súd v Čadci navrhovateľ doručil kópie žiadostí o predbežnom prejednaní nárokov s dátumovou pečiatkou nadriadeného orgánu. Doručenie žiadostí potvrdila vo svojom vyjadrení aj odporkyňa. Súčasťou žiadostí bol aj nárok týkajúci sa tohto súdneho sporu. Tým mal súd splnenú podmienku zo strany navrhovateľa podľa § 15, 16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Súd neodmietol návrh navrhovateľa podľa § 43 ods. 1, 2 OSP. Z rozsudového návrhu je zrejmé, že žiada náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Je zrejmé aj to, v akej výške náhradu škody a nemajetkovej ujmy žiada. Z obsahu návrhu vyplýva aj základ uplatneného nároku. Navrhovateľ žiada priznať nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní, v dôsledku čoho mu nevyhovením nároku vznikla škoda. O takomto nároku bolo možné konať a rozhodnúť. Skutočnosť, že navrhovateľ prenáša svoje dôkazné bremeno na súd, je otázkou vyhodnotenia unesenia dôkazného bremena navrhovateľa za výsledok sporu. Dokazovanie súdu slúži na dokazovanie existujúcich, konkrétnych tvrdení. Súd nie je povinný namiesto navrhovateľa zhromažďovať skutkový stav, ktorý má byť obsiahnutý v návrhu (§ 79 ods. 1, 2 OSP). Tým by došlo k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania. Navyiac navrhovateľ je právne zastúpený, účtuje úkony právnej pomoci v každom prípade samostatne, nie hromadne. Súd voči navrhovateľovi nemá poučovaciu povinnosť ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva (§ 5 ods. 2 OSP).

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta OSP štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní.

Navrhovateľ je v spore aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi: návrh čl. 1, 2, 4 súdneho spisu, predloženie veci k prideleniu inému sudcovi čl. 8, vyjadrenie sudcov OS Čadca čl. 9, predkladacia správa Krajskému súdu v Žiline čl. 11, uznesenie nadriadeného Krajského súdu v Žiline čl. 13 o tom, že zákonná sudkyňa Mgr. Alena Jančulová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, ostatní sudcovia nie sú vylúčení, uznesenie prevzal PZ navrhovateľa dňa 28.10.2015, odporkyňa dňa 28.10.2015, právoplatné dňa 28.10.2015, oznam o začatí konania podľa § 35 ods. 4 OSP pre Okresnú prokuratúru v Čadci čl. 17 vrátane doručky zo dňa 22.2.2013, procesné poučenie čl. 21, čl. 30 pridelenie veci zákonnej sudkyňi JUDr. Ľubomíre Krišťákovskej dňa 7.1.2014, predloženie veci zákonnej sudkyne JUDr. Krišťákovskej predsedníčke k vylúčeniu čl. 32, vyjadrenie sudcov k námietke zaujatosti čl. 33, predkladacia správa čl. 35, uznesenie nadriadeného Krajského súdu v Žiline čl. 37 o tom, že JUDr. Ľubomíra Krišťáková je vylúčená z rozhodovania a prejednávania veci, ostatní sudcovia JUDr. Mravec, Hozáková, Žideková nie sú vylúčení, uznesenie prevzal PZ navrhovateľa dňa 19.1.2015, odporkyňa 19.1.2015, pridelenie veci zákonnej sudkyňi JUDr. Anne Plichtíkovej dňa 26.3.2015 čl. 44, vytyčený termín pojednávania na deň 1.10.2015 čl. 47, procesné poučenia súdu čl. 49, 50 vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP, výzva na odstránenie sporných a nesporných bodov podľa § 118 ods. 2 OSP zo dňa 31.7.2015 čl. 51 spisu, ktorá bola doručená PZ navrhovateľa i odporkyňi na vedomie, vyplýva z neho aj to, že povinná zomrela 13.9.2009 - pred podaním návrhu (14D/146/2009, návrh nemal byť podaný proti neexistujúcemu mŕtvemu subjektu, ale proti právnym nástupcom), lustrácia v registri obyvateľov na povinnú čl. 53, z ktorej vyplýva dátum úmrtia XX.X.XXXX a všetci právni nástupcovia, lustrácia všetkých sporov povinnej čl. 54, 55, vyjadrenie odporkyne zo dňa 17.8.2015 čl. 57, žiadosť JUDr. Márie Krasňanovej, súdnej exekútorky, o zaplatenie poplatku za zapožičanie spisu podľa § 21 vyhlášky č. 288/95 Z. z., faktúra V F15191 JUDr. Márie Krasňanovej čl. 68 na zaplatenie sumy, čl. 71 spisu návrh na prerušenie konania zo strany navrhovateľa až po čl. 74 z dôvodu prebiehajúceho sporu

pre konanie pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody, návrh na prerušenie konania podaný podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, navrhovateľ žiadal konanie prerušiť do právoplatného ukončenia konania o prejudiciálnych otázkach, prílohy návrhu čl. 75 až čl. 77, návrh na odročenie pojednávania čl. 78, čl. 79 návrh na prerušenie konania do vypracovania znaleckého posudku na výšku vzniknutej škody a na posúdenie výkladu interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ, čo malo dopad na nesprávny úradný postup súdu, tento list navrhovateľa zo dňa 25.9.2015 čl. 79 spisu obsahoval aj žiadosť o odročenie pojednávania, že mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu v Čadci, čo bolo nepravdivé tvrdenie, upovedomenie o odročení pojednávania čl. 82, vytýčenie pojednávania na deň 25.2.2016 o 7.30 hod. čl. 87, ktoré bolo doručené s poučením čl. 88, vrátenie exekučného spisu čl. 89, výzva súdu právnomu zástupcovi navrhovateľa zo dňa 14.1.2016 s uvedením ich značky čl. 90, kde súd opakovane oznámil navrhovateľovi, že povinná dňa XX.X.XXXX zomrela pred podaním návrhu, ktorý bol podaný dňa 27.9.2012, mal súdu oznámiť, či trvá na návrhu, alebo ho berie späť, uznesenie o priznaní náhrady súdnej exekútorke JUDr. Márii Krasňanovej vo výške 5,73 € za zapožičanie spisu, prostriedky boli zaplatené z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Čadci, čím SR vznikli trovy konania, urgencia exekútorke čl. 93, faktúra čl. 94, žiadosť o identifikáciu žaloby čl. 96, 98, odpoveď súdu čl. 99, ospravedlnenie odporkyne čl. 100, právneho zástupcu navrhovateľa čl. 101, žiadosť o odročenie PZ navrhovateľa pre nemožnosť identifikovať žalobu a pripraviť sa čl. 102, odpoveď súdu čl. 103, že pojednávanie súd neodročuje, nie sú splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 OSP, § 119 OSP a spisová značka im bola oznámená dňa 14.1.2016 spolu s predvolaním, pripojená fotokópia spisu 13Er/612/2004.

Povinná na pojednávanie nebola predvolaná. Zo spisu 13Er/612/2004 aj z lustrácie v registri obyvateľov na čl. 53 spisu súd mal zistené, že zomrela dňa XX.X.XXXX, teda pred podaním návrhu, ktorý bol podaný dňa 27.9.2012. Sú uvedení jej právni nástupcovia na čl. 53 spisu, ktorí vyplývajú z lustrácie v registri obyvateľov. Rodičia - N. Y., Y. Y., deti - G., I.Z., I., E., M., Z., H., E., B. Y.. Tieto skutočnosti súd oznámil právnomu zástupcovi navrhovateľa v sporných a nesporných bodoch podľa § 118 ods. 2 OSP bez akejkoľvek reakcie (dňa 31.7.2015 čl. 51 spisu a dňa 14.1.2016 čl. 90 spisu).

Súd žiadal aj exekučný spis, ktorý exekútorka doručila a vyúčtovala si náklady za nahliadnutie do súdneho spisu, ktoré jej boli priznané a podľa výsledku sporu k náhrade nákladov za predložený spis EX 1049/2004 bol zaviazaný navrhovateľ podľa § 148 ods. 1 OSP (Štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.)

Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu listinným dôkazom znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody. Navrhovateľ žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu. Podľa § 120 ods. 1 OSP len súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnomu zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykoná, pretože znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný v súdnom konaní, nemá charakter znaleckého posudku, ale listinného dôkazu. Súd nenariadil znalecké dokazovanie. Navrhnutý dôkaz je pre rozhodnutie súdu za tohto skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Navyiac znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení navrhovateľa, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia navrhovateľa o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia preto nemožno znalecky ani inak preskúmať. Sú nepreskúmateľné. Bolo povinnosťou navrhovateľa už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 79 ods. 1, 2 OSP). Navrhovateľ tak neurobil ani na základe dodatočnej výzvy súdu.

Súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku na správnosť právneho vyhodnotenia aplikácie medzinárodných noriem v súdnej praxi Slovenskej republiky. Takýto návrh na doplnenie dokazovania považoval za právne irelevantný. Právne posúdenie prináleží zákonnému sudcovi. Súd nie je čo do právneho posúdenia veci viazaný znaleckým posudkom. To by v podstate znamenalo, že o spore by rozhodoval znalec a nie sudca. § 135 ods. 1 OSP určuje sudkyňu, čím je viazaná v konaní. Taký dôkaz by bol nadbytočný, právne irelevantný, nevhodný, spôsobujúci prieťahy v konaní, preto súd návrh na jeho vykonanie zamietol.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, ktorý vzhľadom k poučeniu podľa § 120 ods. 4 OSP a § 205a OSP obsiahnutom v procesných poučeniach súdu považoval za uzavretý a nemenný (resp. ktorý možno zmeniť len za splnenia podmienok uvedených v § 205a OSP).

Preukázaný, chronologicky usporiadaný skutkový stav je nasledovný:

Z pripojeného exekučného spisu 13Er/612/2004 a fotokópie exekučného spisu 13Er/612/2004 ako aj z doručeného spisu EX 1049/2004 mal súd preukázané, že navrhovateľ uzavrel s povinnou A. Y., P. X.X.XXXX zmluvu o úvere vo výške 5 000 Sk, zvýšenú o príslušný poplatok 4 000 Sk, celkom 9 000 Sk, ktorú sumu mala povinná zaplatiť v dvojtýždenných splátkach po 450 Sk počnúc dňom 3.12.2003. Zmluvu uzavrela dňa 19.11.2003. Aj keď dlžníčka nesplácala, návrh na vydanie exekučného titulu podal navrhovateľ až dňa 13.8.2004 (notárska zápisnica N 1817/2004, Nz 64484/2004). Návrh na vydanie poverenia bol súdu doručený dňa 15.11.2004, poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané dňa 15.12.2004. Bolo vydané pre exekútoriku Mgr. Máriu Krasňanovú, Považská Bystrica. Dňa 22.11.2010 doručil navrhovateľ návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňa 1.12.2010 návrh bol doručený k vyjadreniu exekútorke pôvodnej i navrhovanému exekútorovi, či súhlasí. 12.1.2011 JUDr. Krutý uviedol, že súhlasí so zámenou exekútorov, 1.5.2011 Mgr. Krasňanová uviedla, že so zámenou nesúhlasí. Vyčísliť pre prípad zámeny trovy konania. Uznesením č. k. 13Er/612/2004 zo dňa 20.9.2011 prvostupňový súd návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného nahradiť exekútorke trovy konania. Z dedičského rozhodnutia 14D/146/2009 vyplýva, že povinná Y. zomrela dňa XX.X.XXXX, teda pred podaním návrhu na zmenu exekútorov. Proti uzneseniu bolo podané odvolanie dňa 6.10.2011 exekútorikou Krasňanovou i navrhovateľom dňa 3.10.2011. Vec bola dňa 3.1.2012 predložená krajskému súdu, ktorý uznesením zo dňa 15.5.2012 uznesenie prvostupňového súdu zrušil z dôvodu, že povinná je mŕtva, nespôsobilý účastník konania. Následne uznesením zo dňa 13.6.2013 Okresný súd v Čadci návrh na zmenu exekútora zamietol, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného nahradiť exekútorke JUDr. Krasňanovej trovy exekúcie z dôvodu, že povinná je nespôsobilý účastník konania. Proti uzneseniu nepodal odvolanie ani právny zástupca navrhovateľa, ani exekútorika. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2013. Navrhovateľ svoju pohľadávku nezabezpečil preventívne zabezpečovacími prostriedkami (napr. ručenie, dohoda o zrážkach zo mzdy, záložná zmluva a podobne), čo mal súd zistené zo zmluvy o úvere obsiahnutej v exekučnom spise. Napriek výzve súdu neprodukoval navrhovateľ žiadne dôkazy, že skúmal majetkovú situáciu povinnej - návratnosť úveru pred uzavretím zmluvy o úvere. Lustráciou sporov (čl. 54, 55) mal súd zistené, že povinná A. Y. bola účastníčkou konania a dlžníčkou aj v rámci exekučného konania 13Er/612/2004, ktorý nebol jediným dlhom povinnej. Bola účastníčkou konania aj v iných sporoch (12Er/1024/2006, 10Er/602/2009, 11C/146/2005, 11Er/494/2008, 13Er/612/2004, 8Er/342/2004, 8Ro/109/2005, 8Ro/80/2006). Tým mal súd preukázané, že navrhovateľ nezisťoval zadlženosť povinnej ku dňu poskytnutia úveru u iných subjektov, dokonca poskytol povinnej úver, hoci povinná bola neplatičom skorších úverov poskytnutých navrhovateľom, čo muselo byť navrhovateľovi objektívne zrejme z jeho vlastnej evidencie ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

Lustráciou sociálnej poisťovne na čl. 56 spisu mal súd zistené, že lustrácia je bez záznamu. Povinná bola bez práce a bez príjmu. Napriek tomu s ňou navrhovateľ uzavrel úverovú zmluvu v celkovej výške 9 000 Sk s dvojtýždňovou splátkou 450 Sk, s mesačnou splátkou 900 Sk.

Zároveň navrhovateľka neuplatnila svoj nárok v dedičskom konaní po zosnulej povinnej, hoci úmrtie bolo známe exekútorke, oprávnenému (t. č. navrhovateľovi).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prietahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).

3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

1) Porušenie právnej povinnosti súdom, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí, nesprávnom úradnom postupe.

V tomto prípade navrhovateľ tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti:

a) Nesprávnym úradným postupom, ktorý spočíval v nečinnosti - prietťahoch v konaní, pretože o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol súd v zákonnej lehote 30 dní, ale s omeškaním viac ako 306 dní.

b) Nesprávnym úradným postupom súdu, nesprávnou aplikáciou zákona. Napriek žiadosti o vydanie poverenia na základe právoplatného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ktorý je rovnocenný s inými exekučnými titulmi, žiadosť o vydanie poverenia zamietol. Porušil tým zásadu právnej istoty a prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

a) nezákonným rozhodnutím,

d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmom fyzických osôb a právnických osôb; ...

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a

neustranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 1.6.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2010 okrem horeuvedeného znenia bolo znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku doplnené tak, že: táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených).

a) Z ustáleného skutkového stavu mal súd zistené, že žiadosť o vydanie poverenia je zo dňa 15.11.2004. Súd poverenie vydal dňa 15.12.2004. Návrh na zmenu exekútora bol doručený dňa 22.11.2010, pričom povinná zomrela dňa 13.9.2009, teda pred podaním návrhu na zmenu exekútorov. O návrhu bolo rozhodnuté dňa 20.9.2011 a po zrušení odvolacím súdom pre konanie s nespôsobilým, neexistujúcim subjektom, mŕtvou povinnou dňa 13.6.2013, pričom právny zástupca navrhovateľa sa neodvolal a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2013. Z toho mal súd jednoznačne preukázané, že ku dňu podania návrhu bola povinná mŕtvym subjektom a pripustením zámeny účastníkov konania by sa nedomohol proti mŕtvej povinnej navrhovateľ svojho nároku. Nevymoženie sumy je teda v príčinnej súvislosti s tým, že navrhovateľ podal návrh proti nespôsobilému účastníkovi konania a nie tým, kedy rozhodol súd. Aj keď nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote 30 dní, nejde o nesprávny úradný postup a v príčinnej súvislosti s tým nemohla vzniknúť žiadna škoda. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj pôvodného exekútora si zvolil oprávnený, nezvolil mu ho súd. Za jeho činnosť a výber zodpovedá oprávnený a nie súd. V časovom medzioddobí medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o pripustení zmeny exekútora nebolo vákuum. Pôvodný exekútor je povinný pokračovať v exekúcii až dovtedy, kým súd nerozhodne o zmene exekútora a túto zmenu mu nedoručí. Ak tieto povinnosti pôvodný exekútor v uvedenom časovom období neplnil a v súlade s tým spôsobil navrhovateľov škodu, na vymáhanie takejto škody, nie je pasívne legitimovaná odporkyňa. Zároveň ani navrhovateľ (oprávnený), ani ním zvolený exekútor neuplatnili nárok voči dedičom mŕtvej povinnej. Takýto postup súdu nemožno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup. Žalobca nevyužil účinný prostriedok nápravy - sťažnosť predsedovi okresného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Zanedbal svoju preventívnu povinnosť. Podľa nálezu ústavného súdu I ÚS 16/02 nie každé porušenie zákonných lehôt sa automaticky považuje za porušenie základného práva, do úvahy treba brať všetky okolnosti prípadu. Vzhľadom na povahu úkonu a zaužívaný systém, kedy výzvu treba doručiť na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, je potrebné vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora, nie je preto možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup. Ústavný súd Slovenskej republiky nekonštatoval v tomto konkrétnom prípade, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. O tejto otázke nie je možné rozhodovať v tomto konaní. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je možné skúmať v konaní o náhrade škody za nesprávny úradný postup, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti alebo predsedu súdu.

Všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prieťahy v konaní. Prieťahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Navrhovateľ uvedené dôkazy nepredložil. Tým nepreukázal prieťah v konaní, nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd poukazuje aj na to, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prieťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, neefektívny postup (I ÚS 16/02, I ÚS 63/00).

Z uvedených dôvodov mal súd preukázané, že navrhovateľ nespĺnil prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím. Nепреukázal nesprávny úradný postup ani nezákonné rozhodnutie.

Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu je nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd by mohol návrh zamietnuť pri nespĺnení čo i len jednej podmienky. Preto nespĺnenie ďalších dvoch podmienok súd zdôvodňuje len okrajovo a nad rámec zákonnej povinnosti.

2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a), d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 uvedeného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3 uvedeného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje najmä s prihliadnutím na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 uvedeného zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Z uvedeného je zjavné, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov súd podporne aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka, najmä spoločné ustanovenia o náhrade škody uvedené v treťom oddieli občianskeho zákonníka. Z úradnej moci je potrebné zaoberať sa aj spoluúčasťou poškodeného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Skutočnosť, že aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy nielen v prípade zodpovednosti škodcu za zavinené konanie (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v prípade zodpovednosti za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (R 80/1970 a R 28/1973).

Súd má zato, že škoda je skutočná majetková ujma. V tomto štádiu konania navrhovateľ nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy). Nepreukázal, v akom rozsahu sa nedomohol exekvovanej sumy, ani to, že sa nemôže domôcť exekvovanej škody pri aplikácii iných právnych prostriedkov, iného exekučného titulu v rámci súdneho konania. Tým nepreukázal, že škoda už vznikla. Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinností odporkyne. Vyúčtované režijné náklady navrhovateľa nemôžu byť považované za faktickú škodu, pretože sú vynakladané na celkovú podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ je podnikateľský subjekt, náklady vynakladané v príčinnej súvislosti s realizáciou predmetu obchodnej činnosti nemožno považovať za škodu. Nie každý obchodný prípad podnikateľa musí byť ekonomicky výhodný. Podnikateľ znáša aj podnikateľské riziko - možnosť ekonomického neúspechu obchodných prípadov. Nepreukázal ani vznik podmienok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. na náhradu nemajetkovej ujmy. Návrh je aj v tomto smere všeobecný, nepreskúmateľný. Nekonkretizoval, prečo samotné konštatovanie práva nie je dostatočným zadosťučinením. Navrhovateľ v návrhu vychádzal len z predpokladov, nepredložil žiadne dôkazy, ani konkrétne tvrdenia, nezdôvodnil, aká nemajetková (morálna) ujma mu vznikla, vzhľadom na subjekt navrhovateľa, ktorý je právnickou osobou, závažnosť ujmy, závažnosť následkov. Všetky kritéria je potrebné vyhodnotiť z hľadiska navrhovateľa a jeho právneho postavenia ako právnickej osoby a nie z hľadiska postavenia jednotlivých spoločníkov ako konateľov spoločnosti. Z úradnej činnosti súdu je známe množstvo úverov, ktoré navrhovateľ ako nebankový subjekt poskytuje, výška zmluvných úrokov, pokút. Príjmy navrhovateľa z týchto úverov v porovnaní s občasným neúspechom v rámci bežného podnikateľského rizika nemôžu mať veľký ekonomický dopad na navrhovateľa a jeho ďalšiu existenciu. Je povinnosťou navrhovateľa preverovať solventnosť subjektov (návratnosť), tak, ako to robia iné bankové peňažné ústavy. Skutočnosť, že navrhovateľ poskytuje úvery bez zabezpečenia, bez preverenia, nemožno vykladať na ľarchu odporkyne. Tým dospel súd k záveru, že navrhovateľ nepreukázal podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2, 3 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z.. Podmienky podľa § 17 ods. 3 uvedeného zákona, písm. a), c), d), sa podľa názoru súdu nedajú vzťahovať na právnickú osobu, ale len na fyzickú osobu. Rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka videl súd na strane navrhovateľa a nie na strane odporkyne, resp. konajúceho súdu. Navrhovateľ opakovane v rozpore so zákonom poskytoval úvery neplatičom. Opakovane poskytoval úvery v rozpore s platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľov. Takému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. Nemožno konštatovať, že na strane navrhovateľa došlo k morálnej ujme, nemožno konštatovať, že postupom súdu bolo poškodené jeho obchodné meno vo vzťahu k existujúcim alebo potencionálnym spotrebiteľom, s ktorými uzavrel alebo uzatvára spotrebiteľské zmluvy. Svoje obchodné meno si navrhovateľ poškodil sám. Obchodné meno navrhovateľa nepoškodil exekučný súd konajúci v tejto veci, ktorý rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi chrániacimi spotrebiteľa.

V nadväznosti na § 441 Občianskeho zákonníka a § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodov už uvedených, škodu, pokiaľ vznikla, si spôsobil výlučne navrhovateľ a jeho právny zástupca svojím zavinením. Navrhovateľ uzatvára spotrebiteľské zmluvy s ekonomicky zle situovanými spotrebiteľmi. Navrhovateľ si návratnosť úveru nepreveroval, ako to robia bankové subjekty. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že povinný v čase uzavretia úverového vzťahu bol už zadlžený u viacerých subjektov, vrátane navrhovateľa. Bolo preukázané, že jeho príjem vzhľadom k už existujúcim záväzkom, ktoré nesplácal, nemohol pokryť nový dlh. Napriek tomu navrhovateľ povinnému poskytol ďalší úver. Bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ nezabezpečil návratnosť úveru dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením, záložným právom na nehnuteľnosť a podobne. Opakovane poskytoval úvery neplatičom navrhovateľa, čo bolo pre navrhovateľa objektívne zistiteľné z jeho vlastnej evidencie. Takým postupom samotný navrhovateľ a jeho právny zástupca zhoršil majetkovú situáciu povinného, sám znemožnil vymožiteľnosť dlhu. Je v konaní preukázané, že povinný prestal splácať dlh hneď po uzavretí úverovej zmluvy a nie až po rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. Vznik škody spôsobil navrhovateľ a jeho právny zástupca aj nečinnosťou. Z notárskej zápisnice N 1817/2004 zo dňa 13.8.2004 bolo zistené, že v uvedený deň povinná uznala dlh. Odpočiatku neplatila. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 19.11.2003, notársku zápisnicu - exekučný titul navrhovateľ uzavrel až 13.8.2004, aj keď povinná odpočiatku neplatila. Aj keď bol exekučný titul zo dňa 13.8.2004 a povinná neplatila, návrh na vydanie poverenia dal navrhovateľ až 15.11.2004, poverenie bolo vydané 15.12.2004. Je teda preukázané, že s oneskorením uplatňoval svoje práva voči povinnému. Takým konaním v celom rozsahu navrhovateľ a jeho právny zástupca zavinil nevymožiteľnosť nároku voči povinnému a tvrdenú škodu. Zároveň podal

návrh na zámenu exekútora v čase, kedy povinná už bola mŕtva. Teda ani včasným rozhodnutím o zámene by nedošlo k vymoženiu dlhu od mŕtvej povinnej. Svoj návrh neuplatnil voči dedičom.

Tým mal súd preukázané, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie druhej podmienky pre zodpovednosť za škodu za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, a to vznik a existenciu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom súdu, podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy. Tvrdenú škodu si spôsobil svojím zavinením navrhovateľ a jeho právny zástupca, pokiaľ vznikla.

3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnych povinností (nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom) a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal ani porušenie povinností (nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie), ani škodu a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností a tvrdenou škodou.

Tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s rozhodnutím exekučného súdu, tvrdenými prietiahmi. Navrhovateľ nepreukázal, že bez vydania rozhodnutia exekučného súdu, bez tvrdených prietiahov exekučného súdu, by nebolo došlo k vzniku tvrdenej škody. Bol povinný preukázať, že pred rozhodnutím exekučného súdu, pred tvrdenými prietiahmi, bola majetková situácia povinného taká, že by umožnila uspokojenie pohľadávky navrhovateľa v celom rozsahu. Bol povinný preukázať, že len v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu došlo k takému zmenšeniu majetkovej situácie povinného, ktorá znemožnila navrhovateľovi uspokojiť pohľadávku v celom rozsahu a spôsobila mu škodu. Toto dôkazné bremeno neunesol, preto súd konštatoval, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností exekučného súdu a tvrdenou škodou.

Tým zároveň súd ustálil, že navrhovateľ nepreukázal splnenie ani jednej podmienky, ktorú zákon vyžaduje, aby súd mohol konštatovať zodpovednosť odporkyne za vzniknutú škodu. Preto návrh na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie voči odporkyni v celom rozsahu zamietol.

Príčinnú súvislosť súd zistil medzi postupom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a vzniknutou tvrdenou škodou. Ich postup má bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s tvrdenou škodou. Bez takého konania by nebolo došlo k vzniku tvrdenej škody.

Konanie navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v príčinnej súvislosti s tvrdenou škodou súd videl v tom, že uzatvárali úverové zmluvy s nemajetnými spotrebiteľmi, nepreverovali majetkovú situáciu spotrebiteľov, nepreverovali, či je spotrebiteľ zamestnaný alebo bez príjmu, nepreverovali zadlženosť u iných subjektov, ignorovali opakovanú zadlženosť u samotného navrhovateľa, nepreverovali, že spotrebiteľ je účastníkom mnohých súdnych konaní, nepreverovali zaťaženosť nehnuteľností spotrebiteľa, nezabezpečili návratnosť úveru zákonnými zabezpečovacími prostriedkami - záložným právom, ručením, dohodou o zrážkach zo mzdy a podobne, oneskorene, s prietiahmi, sa domáhali práv na uspokojenie pohľadávky voči spotrebiteľovi. Taký záver súdu je preukázaný tým, že povinný prestal splácať úver ihneď po uzavretí úverovej zmluvy a nie až po rozhodnutí exekučného súdu. Konanie povinného a vznik tvrdenej škody je teda v príčinnej súvislosti s postupom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a nie s postupom exekučného súdu. Návrh na zámenu exekútora bol podaný v čase, kedy už povinná bola mŕtva. Skutočnosť, že dlh nemohol byť vymožený od mŕtvej ani od jej dedičov, je v príčinnej súvislosti s nečinnosťou navrhovateľa (resp. na jeho žiadosť dovtedy ustanoveného exekútora) a nie v príčinnej súvislosti s rozhodovacou činnosťou a tvrdenými prietiahmi odporkyne.

Podľa § 118 ods. 2 OSP Po vykonaní úkonov podľa odseku 1 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

O sporných a nesporných bodoch bol právny zástupca navrhovateľa poučený výzvou zo dňa 31.7.2015 na čl. 51 spisu, ktorú prevzal navrhovateľ dňa 7.8.2015, rovnako právny zástupca navrhovateľa, rovnako odporkyňa. Účastníci konania preto nemôžu tvrdiť, že súd rozhodol prekvapivým spôsobom. Tvrdenia a dôkazy produkované navrhovateľom nesmerovali k odstráneniu a preukázaniu sporných bodov.

Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania zo strany odporkyne sa súd zaoberal aj premlčaním nároku. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľky na náhradu škody je neexistentný, preto vznesenou námietkou premlčania sa súd zaoberá len nad rámec ostatných záverov.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 2 uvedeného zákona najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 uvedeného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15, odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov.

O tvrdenej škode sa právny zástupca navrhovateľa dozvedel vydaním uznesenia o zastavení exekúcie, o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora zo dňa 13.6.2013, odvolanie nepodal, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2013. Rovnako odporkyňa - prvýkrát mohla právo uplatniť dňa 4.9.2013, 3-ročná premlčacia lehota by uplynula dňa 4.9.2016. Návrh bol podaný dňa 27.9.2012, teda v zákonnej lehote. Návrh súd nezamietol z dôvodu, že nárok je premlčaný.

V tomto súdnom spore 10C/179/2012 navrhovateľ nevzniesol procesný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd. Dňa 25.9.2015 na čl. 79 spisu namietala navrhovateľka, že jej nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Čadca. Trvala na tom, aby jej toto rozhodnutie bolo doručené, aby sa mohla zákonnými prostriedkami brániť podaním sťažnosti na Ústavný súd SR, pretože takým postupom dôjde k porušeniu základných práv a slobôd. Na čl. 80 spisu žiadala len odročiť nariadené pojednávanie, nežiadala prerušiť konanie z tohto dôvodu.

Skutkový stav bol taký, že právny zástupca navrhovateľa dňa 28.10.2015 prevzal uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 5NCc 261/2013-13, ktorým bola Mgr. Alena Jančulová vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vo veci sp. zn. 10C/179/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu v Čadci neboli vylúčení (teda nebola vylúčená ani zákonná sudkyňa JUDr. Anna Plichtíková). Dňa 19.1.2015 prevzal právny zástupca navrhovateľa uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8NCc/67/2014-37 zo dňa 22.10.2014, ktorým bola vylúčená z konania 10C/179/2012 JUDr. Ľubomíra Krišťáková a ktorým neboli vylúčení sudcovia JUDr. Michal Mravec, JUDr. Anna Hozáková, JUDr. Laura Žideková.

Z uvedeného súd mal preukázané, že právny zástupca navrhovateľa nevyužil tvrdené zákonné prostriedky, na ktoré poukazoval, nepodal dovolanie voči uvedeným uzneseniam, hoci v rozpore s jeho tvrdením mu boli riadne doručené. Z toho vyplýva aj záver, že z konania a rozhodovania vo veci 10C/179/2012 nebola vylúčená zákonná sudkyňa JUDr. Anna Plichtíková, ktorá vo veci ďalej konala a rozhodla.

Navrhovateľ opakovane tvrdil, že nevzniesol žiadnu námietku zaujatosti voči sudcom Okresného súdu v Čadci, odmieta platiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti. Z tohto dôvodu o vylúčení sudcov Okresného súdu v Čadci nerozhodoval Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený na základe námietky navrhovateľa, ale na základe toho, že sudcovia Okresného súdu v Čadci z vlastnej iniciatívy podľa § 15 OSP z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 OSP predložili vec predsedovi Okresného súdu v Čadci a ten následne nadriadenému súdu k rozhodnutiu o vylúčení. Navrhovateľ neuplatnil právo na vylúčenie sudcov Okresného súdu v Čadci, ktoré mu patrí podľa § 15a ods. 1 OSP v nadväznosti na § 14 ods. 1 OSP. Keďže neuplatnil navrhovateľ procesné právo, neuplatnil námietku zaujatosti voči sudcovi, vec nebola nadriadenému súdu predložená na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti navrhovateľa. Nadriadený súd, ani predseda Okresného súdu v Čadci, nerozhodoval o procesnom práve navrhovateľa. Procesné právo navrhovateľa rozhodnutím predsedu okresného súdu ani rozhodnutím nadriadeného súdu preto nemohlo byť porušené. Predseda Okresného súdu v Čadci i nadriadený súd rozhodovali o

procesnom práve sudcu predložiť vec k rozhodnutiu o vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. V tomto štádiu konania zákonná sudkyňa má za to, že o návrhu zákonnej sudkyne na vylúčenie z rozhodovania a prejednávania veci bolo zákonným spôsobom rozhodnuté predsedníčkou Okresného súdu v Čadci i nadriadeným súdom. Zákonná sudkyňa tieto rozhodnutia rešpektuje, považuje ich za rozhodnutia v súlade so zákonom, nedomnieva sa, že týmito rozhodnutiami bol porušený zákon, resp. ústava, zákonné práva sudkyne na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci.

Súd zamietol návrh navrhovateľa na odročenie pojednávania. Predvolanie s procesnými poučeniami prevzal dňa 18.1.2016. Termín pojednávania bol vytýčený na deň 25.2.2016. Procesný návrh na odročenie pojednávania doručil až dňa 19.2.2016. Za závažný dôvod pre odročenie pojednávania považoval nepravdivé tvrdenia. Uviedol, že navrhovateľ sa nemohol pripraviť na pojednávanie, pretože im nebola oznámená ich identifikačná značka pre konkrétny žalobný návrh spolu s termínom pojednávania. Na ich dopyt im súd neodpovedal. Bez určenia spisovej značky navrhovateľa nebolo možné určiť, ktorý konkrétny návrh navrhovateľa je predmetom súdneho pojednávania vzhľadom k veľkému množstvu vecí, v ktorých vystupuje navrhovateľ a Slovenská republika. Z toho dôvodu nebolo možné objektívne sa na pojednávanie pripraviť. Neboli splnené podmienky podľa § 115 ods. 2 OSP, nebola dodržaná lehota na prípravu pojednávania. Ich značka je vždy uvedená v ľavom dolnom rohu. Súd odpovedal právnemu zástupcovi navrhovateľa mailom dňa 23.2.2016 o 9.12 hod. (čl. 103 spisu). Oznamil im, že pojednávanie neodročuje. Nie sú splnené podmienky závažnosti a dôvodnosti dôvodu na odročenie pojednávania podľa § 101 ods. 2 OSP a § 119 OSP. Spisová značka každého súdneho prípadu je stanovená zápisom v registri podľa zákona - Spravovacieho poriadku pre okresné a krajské sudy po predchádzajúcom počítačovom pridelení veci sudcovi. Tejto zákonnej evidencii súdnych sporov je povinný prispôbiť svoju evidenciu účastník konania, aby mohol zidentifikovať svoje spory, tak ako to robia iní účastníci konania, iní advokáti. Nie je prípustný opačný postup, že súd bude zákonnú evidenciu súdnych sporov prispôbovať evidencii účastníka konania. Z toho dôvodu súd mal za to, že termín bol oznámený riadne a včas. Navyiac súd uviedol, že tvrdenia navrhovateľa a jeho právneho zástupcu sú nepravdivé. Ich spisová značka im bola oznámená vo výzve zo dňa 14.1.2016, ktorá im bola zaslaná spolu s predvolaním (15.2.2016 čl. 99 spisu, viď výzvu zo dňa 16.1.2016 čl. 90 spisu, kde je uvedená značka navrhovateľa ZE-1977-6927 v zhode so značkou uvedenou na návrhu vľavo dole, ktorú si uviedol samotný navrhovateľ). O nepravdivosti tvrdenia navrhovateľa a zavádzaní súdu svedčia aj nasledovné skutočnosti a dôkazy. Po prijatí návrhu navrhovateľa navrhovateľovi bolo doručené aj potvrdenie o prijatí veci, o pridelení spisovej značky 10C/179/2012 a o pridelení zákonného sudcu, v tom čase Mgr. Richarda Golisa (čl. 6). Dňa 25.9.2015 na čl. 71 spisu podal právny zástupca navrhovateľa návrh na prerušenie konania, kedy mu bola známa spisová značka a identifikácia sporu. Uviedol, že chce prerušiť konanie vedené pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 10C/179/2012. Časovo neskôr - dňa 19.2.2016 už nevedel spor zidentifikovať a žiadal uviesť svoju spisovú značku, pričom opakovane toto podanie na čl. 102 spisu zo dňa 19.2.2016 o odročenie pojednávania doručil k spisovej značke súdu 10C/179/2012. Súd má za to, že tvrdenia sú zavádzajúce, nepravdivé a nevyhodnotil ich ako závažné dôvody pre odročenie pojednávania podľa § 101 ods. 2 OSP a § 119 OSP. Konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, odporkyne, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila, súhlasila s tým, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Úspešnou účastníčkou konania je odporkyňa, patrí jej právo na náhradu trov konania. Uplatnila právo na náhradu trov konania. Trovy konania nevyčísliť v zákonnej 3-dňovej lehote, preto súd rozhodol tak, že odporkyňa náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ bol oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh priamo zo zákona podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch: „Od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.“

Podľa § 2 ods. 2 Poplatkového zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Výsledok konania je taký, že súd návrh voči odporkyňi zamietol. Nezaviazal preto odporkyňu ako úspešnú účastníčku konania v nadväznosti na § 2 ods. 2 Poplatkového zákona k zaplateniu súdneho poplatku za návrh. rovnako je zrejmé, že od poplatku je oslobodené celé konanie a nielen navrhovateľ, čo je ďalší dôvod, pre ktorý súd nezaviazal odporkyňu k zaplateniu súdneho poplatku za návrh.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Výsledok konania bol taký, že navrhovateľ bol neúspešným účastníkom konania. Súd preto zaviazal navrhovateľa zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci trovy preddavkované štátom. Trovami preddavkovanými štátom je suma 5,73 €, ktorá bola priznaná súdnej exekútorke JUDr. Márii Krasňanovej za zapožičanie spisu uznesením č. k. 10C/179/2012-91 zo dňa 19.1.2016, ktoré prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 22.1.2016, proti ktorému sa neodvolal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.2.2016. Náklady boli priznané exekútorke podľa § 128 OSP. Bola povinná predložiť na požiadanie súdu exekučný spis EX 1049/2004 za náhradu vecných nákladov. Náhradu o vecných nákladoch podľa § 21 vyhlášky č. 288 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov písm. c) za zapožičanie spisu oprávneným osobám je 3,32 €. Odmenu vyfakturovala faktúrou VF15191 (čl. 93, 94 spisu). Za zapožičanie spisu 3,32 € + 20 % DPH 0,66 € = 3,98 € a doručenky 1,75 €, spolu 5,73 €. Po priznaní uvedenej náhrady a zaplatení sa táto suma stala trovami štátu. Slovenská republika podľa § 148 ods. 1 OSP má právo na náhradu trov preddavkovaných štátom proti neúspešnému účastníkovi konania, ktorým je navrhovateľ, preto súd zaviazal navrhovateľa k uvedenej náhrade.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd zamietol návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach Okresného súdu Prešov vo veci 7C/6/2010. Takýto procesný návrh vznesol právny zástupca navrhovateľa na čl. 74 spisu. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP umožňuje súdu konanie prerušiť. Nejde o kogentné ustanovenie, ktoré by súdu ukladalo povinnosť konanie prerušiť. Prerušenie konania z tohto dôvodu nie je obligatórne, súd preto konanie neprerušil. Prejudiciálnu otázku si môže súd vyriešiť aj sám (§ 135 ods. 2 OSP). Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že ide o konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu, resp. prietahmi v konaní, nečinnosťou súdu. Prerušenie konania by bolo v zjavnom rozpore s účelom žaloby, ktorú navrhovateľ podal. Navrhovateľ tvrdí prietahy v konaní a sám tieto prietahy spôsobuje vznášaním procesných návrhov, ktoré sú v rozpore s účelom samotného konania, ktoré začalo na návrh navrhovateľa. Návrh na vyriešenie predbežnej otázky podal Okresný súd v Prešove, nepodal ho Okresný súd v Čadci. Rozhodnutie vo veci Okresného súdu v Prešove závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť vzhľadom k tomu, že podal návrh na vyriešenie predbežnej otázky. Preto na strane Okresného súdu v Prešove sú dôvody na povinné prerušenie svojho konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP. Na strane Okresného súdu v Čadci nie sú však dôvody na kogentné prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) alebo c) OSP. Súd sa rozhodol neprerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Prebieha síce konanie z podnetu Okresného súdu v Prešove a odporkyňa, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam aj pre toto rozhodnutie, Okresný súd v Čadci však nedal podnet na vyriešenie tejto otázky a podľa stavu ku dňu rozhodovania, teda podľa § 154 ods. 1 OSP nie je známy súdu výsledok konania o ustálení tejto prejudiciálnej otázky. Ani navrhovateľ, ani odporkyňa výsledok neoznámili. Preto súd vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý mu bol známy ku dňu rozhodovania. Ostatné otázky si vyriešil sám prejudiciálne podľa § 135 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.